

עניני תפילין

(מ"ו סי' כ"ז סק"ה). ואין להניח תפילין דר"ת כל ז' ימי אבלות (באה"ט סי' ל"ח סק"ה בשם האר"י). וע"י ברכי יוסף סי' ל"ח סיד וז"ל יש שכתבו משם האר"י"ל שהאבל לא יניח תפילין דר"ת, אבל ראיתי למופ"ה המקובל המופלא קדוש יאמר לו כמהר"ר שלום גר"ו שהניח תפילין דר"ת בימי אבלו ואמר מר שבכתבי מהר"ח זצ"ל האמיתיים לא נמצא זה ולדעתו יש להניחם גם בימי האבל ע"ש, אך בשו"ר ברכה סי' ל"ח ובברכ"י יו"ד סימן שפ"ח כ' כיון דפליגי בזה שב וא"ת עדיף. ובספר בני יששכר כ' בשם האר"י"ל שלא להניח תפילין דר"ת בימי האבל אשר הם מצד מוחין דחכמה כי בימים האלה מסתלקין מוחין דחכמה:

בר מעם שאין לכרוך הרצועה על האצבע עד שיניח תפילין ש"ר, מפני שהרצועה שאנו כורכין באצבע הוא סבעת הקידושין שהזכר נותן לה ע"כ אין ראוי לכרוך הרצועה על האצבע עד שיניח תפילין ש"ר שהוא סוד הזכר שאם עדיין לא בא הזכר קידושין מהיכן ואין ראוי לשנות המנהג וצריך שתהי' מעומד שהזכר המקדש את האשה מקדש אותה מעומד (ר"ח שער הקדושה פ"ו):

בה מעם שמברכין על מצות עירוב, (ה) על מצות תפילין, ולא מצינו שום ברכה שיאמר

קונטרס אחרון

כריכה אחת על האצבע האמצעי והי' כמו שני תכיפות בין האצבעות והי' כקשר גמור ואח"כ יניח של ראש ואח"כ יתיר הכריכה מן האצבע ויעשה הג' כריכות כדינו ע"ש:

בה (ה) על מצות תפילין. כתב בספר אור צדיקים מהרב הקדוש מוהר"ר מאיר פאפירש זצוק"ל וז"ל כבר ידוע אזהרת חז"ל שלא יסיה דעתו מן התפילין ק"ו מציץ, ע"כ בהתפלל זמירות וברכות ימשמש בתפילין כל שעה שלא יסיה דעתו מהם ח"ו, והי' מעשה בתלמיד ותיק א' של האר"י"ל שנפטר והלך לעולמו, לאחר כמה ימים ראה אותו האר"י"ל בחלום ושאל לו על מעמדו בעוה"ב, אמר לו טוב מאוד רק בשביל דבר א' דקדקו עמי קצת, כשהייתי מגיע לתפלת למען לא ניגע לריק ולא גלד לבהלת של ובא לציון הייתי מכוון שם ביותר כי היא תפלה עצומה ומחמת הכיוון הגדול הסתחי דעתי אז מן התפילין, ובזה ראה עונש המסיה דעתו מן התפילין מחמת מחשבות זרות ח"ו, וזלת בתפלת י"ח אז אין צריך למשמש בהם, ויתפלל בכוונה ואין לחשוש אם יסיה דעתו מן התפילין בשביל הכוונה כדאיתא בסודי האר"י"ל ע"ש:

ובס' הקנה כתב וז"ל א"ל ר' מאיר האי דכתיב חונה מלאך ה' סביב ליריאי ויחלצם א"ל בני זה המניח תפילין והקובע מזוזה והמתעטף במלית, א"ל ר' אני ראיתי רשעים רבים וצדיקים גמורים ועוסקים בתורה ביום ובלילה ומזוזה ותפילין מקיימין ואפ"ה לא נשאר להם שריד ופליט, היש גדול כר' יוחנן ואמר דין גרמא דעשיראה ביר' (א) וא"כ זו היא השמירה ששמר אותו המלאך ה', א"ל בני מי סברת שהשמירה היא שלא ימות ושלא יחלה, אדרבה מיתה ויסורין זכות הוא לו אלא שכרו בעוה"ב והמלאך רואה שמקיים ג' מצות ציצית תפילין ומזוזה, שומרו מלחטוא: **ובספר** שער התפלה כתב על מה שאחז"ל (מנחות מ"ג) כל שיש לו תפילין בראשו וכו' וציצית בכגדו ומזוזה בפתחו כו' בתווק שלא יחטא, והא אנחנו רואין ב"א ששלש אלה יעשה להם ואינם במוחים מן החטא, אמנם במי שהם על ראשו לבד ואינם משימם בראשו לשום מחשבתו בתן, הרי הוא כמו שמניחן על הכותל והשלחן וכדומה, רק מי שיש לו תפילין בראשו, היינו שיחשוב בראשו את הכתוב

(*) בספר קהלת משה פ"י דין גרמא דעשיראי ביר, כי לכל אבל היו עושין סעודת הבראה והיו נותנין לו בשר ויין כי לא נברא יין אלא לנתם אבלים וסעודי נקרא' בלשון תרגום ביר, ולקט ר"י עצם סך הסעודה לנתם אבלים: